HET KOT OP STELTEN

Blijspel in twee bedrijven en vijf scènes

door

JO LEEMANS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Tel: 0 33 66 44 00
info@toneelfonds.be
www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET KOT OP STELTEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JO LEEMANS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2012/0220/013
ISBN- 978- 90-385-11818

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Jo Leemans
www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.
Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for text- and datamining for AI training and similar technologies.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever

een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoeringen, naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.
Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.
Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!
Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

IBVA Holland Auteursrechtenbureau
De Friese Poort 106
1823 BT Alkmaar
072-5112135
www.ibva.nl

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

IRIS DE BACKER: 20 jaar, kotstudente te Antwerpen

EMIEL DE BACKER: 48 jaar, vader van Iris

BART DE BAERDEMAKER: 52 jaar, vriend van Iris

STAN: 60 jaar, buurman van Iris, cafébaas en homo

MADAME VANDERSLAGMOLEN: 60 jaar, luidruchtige buurvrouw van Iris

BOMMA: 77 jaar, bomma van Iris

VICKY: 21 jaar, vriendin van Iris

IBRAHIMOVIC: 45 jaar, obscure autohandelaar uit de Balkan

LOODGIETER: leeftijd niet belangrijk

DECOR

Het studentenkot van Iris, een eenvoudige, allicht wat rommelige ruimte. We zien een bureautje met laptop, een eenvoudig bed, een klein salonnetje en aan één zijkant twee ingemaakte kasten. Achteraan centraal bevindt zich de doorgang naar de overige plaatsen als keukentje, badkamer en bergplaats. Er is een voordeur waardoor je onmiddellijk het kot binnenkomt en één raam. Aan de muren zien we enkele typische jongerenposters plus opvallend een grote poster van een dodo. Verspreid liggen her en der tijdschriften, cd's, lege blikjes…

KORTE INHOUD

Iris verblijft op kot in de buurt van de universiteit van Antwerpen. Om te studeren? Nee, dat heeft ze al een tijdje opgegeven. Ze heeft immers Bart ontmoet, een charmante professor van een eind in de vijftig die haar verwent met zijn hazenrug met mosterdsaus en gebakken witloof. Iris voelt zich goed, Iris voelt zich veilig en Iris beweert naar de buitenwereld toe dat ze zich momenteel specialiseert in de studie van de uitgestorven dodo. Tot op een dag haar vader zijn toevlucht zoekt bij haar. Moet die man dan niet werken? Niet meer, hij werd ontslagen vanwege een diefstal van enkele batterijtjes voor het achterlicht van zijn fiets. Een studente die niet studeert, een kostwinner zonder job, een professor die een handelsvertegenwoordiger in puzzels blijkt te zijn, niets is wat het lijkt. De bomma komt op bezoek maar verdwijnt op mysterieuze wijze, een obscure ex-partner van vader belaagt al dagen het kot en de buren willen wel eens weten wat er echt aan de gang is op het kot van Iris waar ze dagelijks iemand door het bed horen zakken. Onverwacht ontdekt Iris een mogelijke afstammeling van de dodo en plots wil ze doodgraag een expeditie opstarten maar, wie zal dat betalen? De bomma niet want die is spoorloos, vader is werkloos, op de relatie met de vertegenwoordiger komt sleet maar heeft die obscure Ibrahimovic niet wat geld teveel? Het kot staat op stelten want de loodgieter is ook nog eens verliefd op Iris (en 't is bovendien een tweeling). Als u ondertussen niet meer zou kunnen volgen raden we u aan het stuk te lezen. Plezier en een happy end zijn gegarandeerd.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

MUZIEK : FUNHOUSE van PINK

(Maandag, Iris zit achter haar bureau, terwijl ze belt met haar gsm wordt haar nek gemasseerd door een wat oudere man die achter haar staat.)

IRIS: Ja mammie, dat hebt g'al eens gezegd, ik fris dadelijk het bed op, eerst even bekomen van de treinreis. 't Was niet te doen, zeker dertig graden in die wagon. *(kijkt naar de man)* Zaalig, nee, nee, ik bedoel verschrikkelijk. Ja mammie, ik zal veel water drinken. Mammie, ik zit op kot in Antwerpen niet in Tripoli. Ja, de charcuterie ligt al in de ijskast, *(tegen man),* een beetje lager. Wat? Nee, nee, niet onder de ijskast, wees gerust. Ja mammie. *(man doet teken om af te ronden)* Ja hoor, de trappistenkaas is goed afgerond, heu, ik bedoel goed aangekomen. Ja, ja, en ik bel straks nog de loodgieter voor de problemen met de douche, zonder fout. *(man stopt met masseren en slaat de beide handen tegen elkaar)* Wat, dat geluid? Dat klapperen, ha, dat was een heu, duif, ja, die zat hier op de vensterbank van 't mooie weer te genieten maar ze is er alweer vandoor. *(zwaait naar man)* Dag mijn duifje, dag schattig vogeltje, I love you! Ik moet er nu ook vandoor mammie, ik moet nog een paper afwerken tegen vrijdag. Over de dodo hé mammie, meer bepaald, "de dodo in de literatuur". Ja hoor, dag mammie, ja ik wacht niet te lang met de salami, hebt g'al eens gezegd. Daag, tot vrijdag! Pfff, eindelijk rust professor.

BART: Ik heb je gemist, darling.

IRIS: Ik jou ook Bart. Er kwam geen einde aan dit weekend. Pappie leek me danig overspannen en mammie kwam op het zalige idee om een terrasje te gaan doen aan de abdij. De bomma en den bompa moesten natuurlijk ook mee, "dan komen ze nog eens onder de mensen".

BART: Gezellig.

IRIS: Nee, het was niet gezellig, het was gewoon zielig. Pappie was er met zijn gedachten niet bij en den bompa dronk zich te pletter. De bomma probeerde nog moedig de aandacht af te leiden met een traktatie van een paar bollen trappistenkaas maar dat was niet zo'n goed idee.

BART: Was hij niet goed?

IRIS: Niet slecht maar toen de bomma een opmerking maakte over het drankgebruik van den bompa werd die zo koleirig dat zijn bol kaas door de lucht tolde en terechtkwam op een woeste Mechelse scheper die daardoor pas echt woest werd.

BART: Je meent het?

IRIS: Dat was daar een toestand, man, echt niet te doen. O, ik ben zo content dat ik hier ben.

BART: Kom je naar de kookclub vanavond?

IRIS: Ja hoor, ik ben er aan toe.

BART: Als je dodo het toelaat.

IRIS: Ja zeg, ik moest toch iets zeggen hé.

BART: ’t Klonk aannemelijk moet ik zeggen, “de dodo in de literatuur”.

IRIS: Wel ja, zoals de ontmoeting van Alice met de dodo’s in ‘Alice in Wonderland’ bijvoorbeeld.

BART: Juist ja.

IRIS: Mensen wat is het heet, ik zweet me te pletter.

BART: Trek dan wat uit.

IRIS: Professor!

BART: Zeg eens, hoe lang ga je die komedie nog volhouden?

IRIS: Ik weet niet, ik vind het wel goed zo Bart.

BART: Maar ooit komt het uit, dat besef je toch. Vroeg of laat ga je je ouders moeten uitleggen dat je al een paar maanden met je studies gestopt bent schatje.

IRIS: Ja maar nu nog niet hoor. Laat het nog maar een tijdje zo.

BART: En dus blijf je voor de buitenwereld de dodo rustig verder bestuderen?

IRIS: Maar natuurlijk, ’t is trouwens best wel een interessante verschijning. Dat beest intrigeert me.

BART: Niet echt sexy hé darling, ik vind hem nogal plomp en dan die dons op zijn kont...

IRIS: Bwa, ’t heeft wel iets vind ik.

BART: Noemden ze hem vroeger niet walgvogel of zoiets?

IRIS: Klopt professor, of dodaars, of kermisgans … Het arme dier is uitgestorven rond 1660, dus ook pechvogel.

BART: Tja..

IRIS: Hij werd uitgeroeid door de invasie van Nederlandse kolonisten op het eiland Mauritius.

BART: Hoe zou dodo eigenlijk smaken? Zoals eend, fijn en delicaat of eerder als kalkoen, mals en licht verteerbaar?

IRIS: Geen idee. Even iets anders, mammie had gelijk, ik moet dringend naar mijn douche laten kijken, het water loopt er niet goed weg. Ken jij een loodgieter professor?

BART: Ja hoor, mijn overburen, De Goeie Afloop. Even kijken. *(neemt zijn gsm, gaat even op het bed zitten)* Ik noteer het nummer voor je. Mensen wat is het warm. *(en zakt plots door het bed).* Iris?!

IRIS: Professor wat doe je nou?

BART: Ik weet niet, ik zak er gewoon door.

IRIS: Ja dat zie ik.

BART: Gebeurt dat wel eens meer?

IRIS: Nee, nog nooit eerder meegemaakt Dat gaat je geld kosten professor.

BART: Ik dacht het niet. Kom help even, het is zo gepiept *(doet zijn jasje uit).*

IRIS: Ik ben niet zo voor ochtendseks.

BART: Niet zeveren, kom, hou die matras even vast dan kan ik de schroeven terug aandraaien.

IRIS: Veel geluk professor.

BART: Nog even schat, ik doe mijn best. Mensen, zo zweten, de stoom komt uit mijn oren*. (plots gaat de gsm van Iris)*

IRIS: You Vicky, nee, nu niet, ik zit net middenin een stomende bedscène met de professor. Nee, nee, grapje. Ik leg het wel eens uit.

BART: Nog even.

IRIS: Wat? Je meent het? Met Karel? Da's toch die fotograaf van vorige week in de Zus en Zo? Echt? Keigoed gast!

BART: Verdorie dat begint te wegen.

IRIS: Vanavond een pintje pakken? Natuurlijk.

(*prof kijkt even op)*

Eerst twee uurtjes kokkerellen en dan kom ik afgezakt. De max Vicky, echt, goed bezig, ciao!

BART: Pff, zo is ie goed denk ik.

IRIS: Vicky heeft prijs met die coole natuurfotograaf, weet je nog, Karel.

BART: Wie valt er nu op een groene natuurfotograaf die Karel heet.

IRIS: En wie valt er nu op een saaie professor?

BART: Ik ben niet saai.

IRIS: Da's waar.

BART: En ook geen professor.

IRIS: *(gespeeld)* Nee, echt?

BART: Niet onnozel doen hé.

IRIS: En wat als je door de mand valt?

BART: Ik val alleen voor jou en door je bed.

IRIS: Flauw.

BART: Dat zien we dan wel darling. Voorlopig vermoedt mijn vrouw niets. Ik speel al jaren de prof en ik wil dat graag zo houden, ja. Mijn job als vertegenwoordiger in puzzels geeft me wat ruimte om je tussen twee klanten door even te ontmoeten. Maar je hebt gelijk, we moeten voorzichtig blijven in onze rol van de studente biologie die het uitsterven van de dodo bestudeert en van de hulpvaardige professor.

IRIS: Spannend hé.

BART: Ik moet nu gaan, mijn klanten wachten.

IRIS: Alsof het er nog zoveel zijn.

BART: Elke maand minder, da's waar. De mensen hebben geen tijd meer voor gezellig gepuzzel hé. Maar pas op darling, met de nieuwe serie "Bedevaartsoorden" ga ik scoren bij de rusthuizen, ik voel het. En dat is een groeiende afzetmarkt, zeker weten.

IRIS: Wie verzint er zoiets?

BART: Hier heb je bijvoorbeeld de grot van Lourdes in duizend stukjes.

IRIS: Zot!

BART: Mocht je je vervelen.

IRIS: Dan ga ik niet puzzelen Bart, no way!

BART: Nu stel je me toch wat teleur.

IRIS: Voor alle duidelijkheid, ik ben bezweken voor je charmes en voor je formidabele hazenrug met mosterdsaus en gebakken witloof. Dus niet voor je puzzels.

(er wordt hard op de deur geklopt)

BART: Verwacht je iemand?

IRIS: Heu, nee.

BART: *(zet de puzzel neer)* Ik laat hem hier maar moet er nu vandoor, werk aan de winkel, tot straks, kusje?

IRIS: Ja schat, ciao! *(deur open).*

MADAME VANDERSLAGMOLEN: *(stapt resoluut binnen en roept)* Dag lief kind, dag mijnheer. Weet g'het al?!

IRIS: Ha, dag buurvrouw, heu, wat bedoelt u?

MADAME VANDERSLAGMOLEN: Z'hebben hem opgepakt hé, just goe!

BART: Da's goed nieuws mevrouw…

IRIS: Angelle, Angelle Vanderslagmolen, de buurvrouw van hiernaast!

BART: Ja, ik heb u al eens gehoord meen ik. Aangenaam, professor De Baerdemaker. Dames tot ziens, de plicht roept. *(en snel af)*

IRIS: Dank voor de hulp professor.

MADAME VANDERSLAGMOLEN: Amai, ne schone man!

IRIS: Tja.

MADAME VANDERSLAGMOLEN: Ja, ja, z'hebben hem!

IRIS: Heu, ik ben niet mee.

MADAME VANDERSLAGMOLEN: De fietsendief, gisterenavond opgepakt. Weet ge hoeveel fietsen ze hebben gevonden bij hem thuis?!

IRIS: Honderd?

MADAME VANDERSLAGMOLEN: Ja, hoe weet gij dat?

IRIS: Een gokje.

MADAME VANDERSLAGMOLEN: Just, honderd fietsen én vierentwintig winkelkarrekes. Zaterdag is 't kijkdag volgens Mieke van den bakker.

IRIS: Had jij dan ook een fiets?

MADAME VANDERSLAGMOLEN: Nee maar ik wil dat toch eens bijeen gezien hebben. *(ziet plots de puzzel*) Maar zie nu, da's verdorie de grot van Lourdes. Ik ben daar geweest met mijne man zaliger in 1997, schoon. Effenaf, schoon!

IRIS: Ge moogt hem hebben Angelle, ik heb er de tijd niet voor.

MADAME VANDERSLAGMOLEN: Echt, maar gij zijt ne schat! Ik zen zot van puzzels! Ik heb just 't Atomium gemaakt, ni simpel zene!

IRIS: Was dat dan stuk?

MADAME VANDERSLAGMOLEN: Stuk? Achthonderd stuks ja, da's gene zever hé! En als mijn puzzels af zijn hang ik z'allemaal aan de muur. Die vetgans daar, is dat er ook éne?

IRIS: Nee, nee. Da's een reconstructie.

MADAME VANDERSLAGMOLEN: Dat ken ik niet. Allee, ik zal er eens rap aan beginnen se. Mensen toch, de grot van Bernadette, magnifiek. Merci lief kind!

IRIS: Graag gedaan Madame Vanderslagmolen, ik ga nu nog wat studeren.

MADAME VANDERSLAGMOLEN: Groot gelijk, da g'een slim meiske wordt. A ja, waar ik onlangs aan moest denken, gij studeert toch biologie hé?

IRIS: Ja, waarom?

MADAME VANDERSLAGMOLEN: Zeg eens, wat was er nu eigenlijk eerst, de kip of het ei?

IRIS: Tja, zover zijn we nog niet in de cursus maar mijn gezond verstand zegt het ei, zonder een ei geen kip.

MADAME VANDERSLAGMOLEN: Daar breek ik nu al jaren mijne kop over en niemand die het zeker weet, da's straf hé, zou de professor dat weten?

IRIS: Ik zal het hem wel eens vragen maar nu moet ik de boeken in Angelle.

MADAME VANDERSLAGMOLEN: Ja, ja, doe uw best hé, salut! *(af)*

IRIS: Ja, bye Angelle … Decibel. Pff, nu eerst de loodgieter bellen.

(plots luide muziek)

Niet waar hé! Stan gast, dat meen je niet. Ik moet eens dringend praten met onze charmante cafébaas van hiernaast*. (en af)*

*(De deur blijft open en een man komt snel binnengelopen. Hij kijkt angst*ig *rond en achter zich)*

EMIEL: Iris? Iris? Ben jij hier? *(hij sluit snel de deur en verstopt zich onder het bed)*

(De muziek bij de buren stopt en Iris komt binnen)

IRIS: Voilà, 't is de kwaadste nog niet, onze Stan.

EMIEL: Psst.

IRIS: Haaa!

EMIEL: Ssst, stil.

IRIS: Wat doet gij onder mijn bed? Zijt gij zot geworden of wat?

EMIEL: Ik word achtervolgd.

IRIS: Heu?

EMIEL: Ik ben op de vlucht voor Ibrahimovic.

IRIS: Is dat die voetballer?

EMIEL: Het is een gangster Iris, hij wil me kapot maken.

IRIS: Pappie, hebt gij gedronken?

EMIEL: Ik leg het dadelijk uit Iris maar doe alsjeblieft nu onmiddellijk de deur op slot, ja!

IRIS: Heu, oké, maar man, zo'n paniek. En moet ik de deur nog barricaderen ook? Wat een klucht.

EMIEL: *(komt langzaam onder het bed uit*) Nee, nee, echt waar. Het is serieus Iris. Ibrahimovic moet razend zijn.

IRIS: En ik ben razend benieuwd. Komaan pappie, ga zitten.

EMIEL: *(zet zich op het bed maar zakt erdoor)* Help! Help me dan toch!

IRIS: Rustig, rustig. 't Is al goed. De professor is er vanochtend ook doorgezakt.

EMIEL: De professor? Wat deed die dan op uw bed?

IRIS: Heu, hetzelfde als gij, zitten en erdoor zakken.

EMIEL: Ach zo, die professor komt hier bij dag en dauw gezellig een praatje maken, op het bed.

IRIS: Dat doet ie wel eens meer ja, ’t is ne lieve.

EMIEL: Ha ja, en waarover praat ge dan met die lieve professor?

IRIS: Over de Raphus Cucullatus bijvoorbeeld.

EMIEL: Excuseer?

IRIS: De dodo, daar hangt ie trouwens. Ik bestudeer hem.

EMIEL: Ha ja, en de prof komt u dan assisteren en daarbij zakt die lieve man al eens door uw bed. Als ik dat aan mammie vertel …

IRIS: Nee, nee, laat mammie erbuiten. Rustig, windt u niet op pappie, man. Ge zijt helemaal overspannen. Wat is er gaande?

EMIEL: Problemen op kantoor. Luister, de inspectie van de dienst Douane en Accijnzen hebben een bezwarend dossier geopend tegen onze dienst Beheer Wagenpark van collega Thierry, ge weet wel, die met zijn lijfgeur.

IRIS: En met zijn seksistische flauwe grappen, die heb ik nooit gemogen.

EMIEL: Uit documenten die de belastingen opvroegen bleek plots de kwalijke betrokkenheid van Ibrahimovic, een obscure autosjacheraar uit Servië.

IRIS: Gesjoemel of wat?

EMIEL: Ja zwart geld en zo en Ibrahimovic kan er niet mee lachen, heeft geen gevoel voor humor trouwens. Sindsdien is hij geseind en achtervolgt hij mij constant, waarschijnlijk omdat ik de belastingen geïnformeerd heb dat hij betrokken partij is.

IRIS: Oké, maar ge deed gewoon uw job pappie. Trouwens, uw baas kan u toch beschermen?

EMIEL: Wel heu juist, maar ik heb geen baas en eigenlijk ook geen job meer.

IRIS: Wat? Als ik dat aan mammie vertel …

EMIEL: Nee, nee, laat mammie erbuiten.

(*plots wordt op de deur geklopt)*

Nee, niet opendoen! ’t Is ‘m.

IRIS: *(duwt pappie richting kast)* Houdt gij u maar koest, of beter kast, ik regel dit wel.

(Emiel in de kast)

Pff, man, wat een toestand!

LOODGIETER: Morgen, De Goeie Afloop. *(stapt binnen)*

IRIS: De Goeie Afloop, dat kunnen we wel gebruiken ja. Zeg maar, ik had u toch nog niet opgebeld, hoe wist u dan dat … ?

LOODGIETER: Den Bart, onze overbuur, sprak mij er daarnet over aan . Of ik één van zijn studentes even uit de nood kon helpen zei die zogenaamde professor. ’t Is altijd wat.

IRIS: Zogenaamde? Hoe bedoelt u? Heu, ja, goed, heu, volgt u maar *(af).*

EMIEL: *(uit de kast als Iris terugkomt)* Zeg Iris, waarom sprak die man van een “zogenaamde” professor?

IRIS: Nee, nee, dat heb je verkeerd begrepen lieve pappie. Een “befaamde”professor, daar hadden we ’t over.

EMIEL: Dus die befaamde professor regelt een loodgieter voor u.

IRIS: Ja, ’t zijn hier echt allemaal lieve mensen op den univ. Eén grote familie als het ware. Maar pappie, wat is er met uw job gebeurd?

EMIEL: Die ben ik dus kwijt. Ik werd ontslagen, een maand geleden.

IRIS: Waarom?

EMIEL: Diefstal.

IRIS: Heu?

EMIEL: Diefstal van twee batterijtjes voor het achterlicht van mijn fiets waar ik die dag mee was gaan werken.

IRIS: Och zot.

EMIEL: Staat zo in ons contract meisje. Elke diefstal leidt onmiddellijk tot ontslag, ongeacht de waarde van het ontvreemde goed.

IRIS: Ja, maar …

EMIEL: Ik geef toe, ik was liever ontslagen voor verduistering van een paar miljoen of voor het misleiden van investeerders of zoiets, daar kunt ge achteraf onder vrienden op café nog eens mee uitpakken hé.

IRIS: Da’s iets anders dan een achterlichtje, ja.

EMIEL: En weet ge wat het grappige is?

IRIS: Nee.

EMIEL: ’t Waren de verkeerde batterijen.

IRIS: Da’s niet grappig hé pappie, da’s tragisch.

EMIEL: Ik noem het tragisch realisme, eens ge de vijftig nadert zijn ze u liever kwijt dan rijk, da’s de economische realiteit vandaag.

(geklop op de deur)

Daar zijn ze, ge weet van niets hé meisje*. (snel de kast in)*

IRIS: Pappie toch. *(deur open)* Ha Stan, wat nieuws?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

TONEEL FONDS VANSSENS

Voor de juiste keuze